

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
16 квітня 2025 року
№ 29-1(II)/2025

Справа № 3-46/2025(93/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Денисенко Б.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій

статті 8, частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України частину третю статті 307, статтю 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) „щодо заборони (неможливості) апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про відмову у скасуванні арешту майна в порядку статті 174 Кримінального процесуального кодексу України, в тому числі особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування у кримінальному провадженні“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Денисенко Б.М. звернувся до Білоцерківського міськрайонного суду Київської області з клопотанням про скасування арешту майна Шуляка О.В., який є його боржником, накладеного ухвалою слідчого судді Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 19 березня 2021 року. Суд ухвалою від 4 грудня 2024 року залишив вказане клопотання без задоволення. Слідчий суддя зазначив, що ухвалу, якою накладено арешт на майно, було оскаржено в апеляційному порядку та залишено без змін. В ухвалі слідчого судді Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 4 грудня 2024 року про відмову в знятті арешту з майна вказано, що ухвала оскарженню не підлягає.

Денисенко Б.М. не погодився з таким рішенням суду першої інстанції та звернувся з апеляційною скаргою до Київського апеляційного суду, який ухвалою від 13 січня 2025 року відмовив у відкритті апеляційного провадження у зв'язку з тим, що ухвала про відмову у скасуванні арешту майна, постановлена на підставі частини першої статті 174 Кодексу, апеляційному оскарженню не підлягає. Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 22 січня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Денисенка Б.М. на ухвалу Київського апеляційного суду від 13 січня 2025 року з підстав, що

клопотання про скасування арешту майна не підлягає перегляду в апеляційному порядку.

2.1. Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу щодо неможливості апеляційного оскарження ухвали про відмову у скасуванні арешту майна є неконституційними, оскільки „це прямо змінює зміст ст. 129 Конституції України“.

На підтвердження своєї позиції Денисенко Б.М. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Кодекс, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Остаточним судовим рішенням у своїй справі Денисенко Б.М. визначив ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду від 22 січня 2025 року про відмову у відкритті касаційного провадження, в якій було застосовано статтю 309 Кодексу, а частину третю статті 307 Кодексу не застосовано.

Конституційний Суд України наголошував, що „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції

України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 17 березня 2020 року № 5-р/2020).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Денисенко Б.М. не погоджується з тим, як суди системи судоустрою застосовують приписи статей 307, 309 Кодексу, що не можна вважати належним обґрунтуванням їх неконституційності.

Отже, Денисенко Б.М. не навів аргументів щодо невідповідності Конституції України частини третьої статті 307, статті 309, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**